

ZBIERKA ZÁKONOV SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 2010

Vyhlásené: 30.04.2010

Časová verzia predpisu účinná od: 30.04.2010

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

174

OZNÁMENIE

Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky

Ministerstvo zahraničných vecí Slovenskej republiky oznamuje, že 15. júna 2006 bol v Ženeve prijatý Dohovor Medzinárodnej organizácie práce o podpornom rámci pre bezpečnosť a zdravie pri práci č. 187 z roku 2006. Národná rada Slovenskej republiky s dohovorom vyslovila súhlas uznesením č. 1786 z 2. decembra 2009 a rozhodla, že ide o medzinárodnú zmluvu, ktorá má podľa čl. 7 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky prednosť pred zákonmi. Prezident Slovenskej republiky dohovor ratifikoval 3. februára 2010. Ratifikačná listina bola uložená 22. februára 2010 u generálneho riaditeľa Medzinárodného úradu práce, depozitára dohovoru. Dohovor nadobudol platnosť 20. februára 2009 v súlade s článkom 8 ods. 2. Pre Slovenskú republiku nadobudne platnosť 22. februára 2011 v súlade s článkom 8 ods. 3.

**K oznámeniu č. 174
2010 Z. z.**

Dohovor 187

Dohovor Medzinárodnej organizácie práce o podpornom rámci pre bezpečnosť a zdravie pri práci
č. 187 z roku 2006

Generálna konferencia Medzinárodnej organizácie práce, ktorú do Ženevy zvolala Správna rada Medzinárodného úradu práce a ktorá sa zišla na svojom 95. zasadnutí 31. mája 2006,

preskúmajúc globálne množstvo pracovných úrazov, chorôb z povolania a úmrtí a potrebu ďalších opatrení na ich zníženie,

pripomínajúc, že ochrana pracovníkov¹⁾ pred ochorením, chorobou a úrazom, ktorá vyplýva zo zamestnania, patrí medzi ciele Medzinárodnej organizácie práce, ako sú upravené v jej ústave,

uznávajúc, že pracovné úrazy, choroby z povolania a úmrtia majú negatívny účinok na produktivitu a na ekonomický a sociálny rozvoj,

berúc na vedomie III. odsek písm. g) Deklarácie Medzinárodnej organizácie práce z Filadelfie,²⁾ ktorý ustanovuje, že významným záväzkom Medzinárodnej organizácie práce je presadzovať medzi národmi svetové programy, ktorými sa dosiahne primeraná ochrana života a zdravia pracovníkov vo všetkých povolaniach,

majúc na pamäti Deklaráciu Medzinárodnej organizácie práce o základných zásadách a právach pri práci a jej následné opatrenia z roku 1998,

berúc na vedomie Dohovor o bezpečnosti a zdraví pri práci z roku 1981 (č. 155) a Odporúčanie o bezpečnosti a zdraví pri práci z roku 1981 (č. 164) a iné dokumenty Medzinárodnej organizácie práce, príslušné k podpornému rámci pre bezpečnosť a zdravie pri práci,

pripomínajúc, že podpora bezpečnosti a zdravia pri práci je súčasťou programu Medzinárodnej organizácie práce o dôstojnej práci pre všetkých,

pripomínajúc závery o normách týkajúcich sa aktivít Medzinárodnej organizácie práce v oblasti bezpečnosti a zdravia pri práci – globálnej stratégie prijatej Medzinárodnou konferenciou práce³⁾ na jej 91. zasadnutí (2003), najmä aby bola zabezpečená priorita týkajúca sa bezpečnosti a zdravia pri práci vo vnútroštátnych programoch,

zdôrazňujúc dôležitosť neustáleho podporovania vnútroštátnej preventívnej kultúry bezpečnosti a zdravia,

rozhodnúc prijať isté návrhy, pokiaľ ide o bezpečnosť a zdravie pri práci, čo je štvrtý bod programu zasadnutia,

určujúc, že tieto návrhy majú mať formu medzinárodného dohovoru,

prijíma pätnásteho júna roku dvetisícšesť tento dohovor, ktorý sa môže uvádzať ako Dohovor o podpornom rámci pre bezpečnosť a zdravie pri práci z roku 2006.

I. Definície

Článok 1

Na účely tohto dohovoru:

- a) výraz „vnútroštátna politika“ znamená vnútroštátnu politiku o bezpečnosti a zdraví pri práci a o pracovnom prostredí, ktorá sa rozvíja v súlade so zásadami článku 4 Dohovoru o bezpečnosti a zdraví pri práci z roku 1981 (č. 155),
- b) výraz „vnútroštátny systém pre bezpečnosť a zdravie pri práci“ alebo „vnútroštátny systém“ znamená infraštruktúru, ktorá poskytuje hlavný rámec na uplatňovanie vnútroštátnej politiky a vnútroštátnych programov o bezpečnosti a zdraví pri práci,
- c) výraz „vnútroštátny program o bezpečnosti a zdraví pri práci“ alebo „vnútroštátny program“ znamená akýkoľvek vnútroštátny program, ktorý zahŕňa dosiahnutie cieľov vo vopred vymedzenom časovom rámci, priority a prostriedky činností formulované s cieľom zlepšenia bezpečnosti a zdravia pri práci a prostriedky na zhodnotenie pokroku,
- d) výraz „vnútroštátna preventívna kultúra bezpečnosti a zdravia“ znamená kultúru, v ktorej právo na bezpečné a zdravé pracovné prostredie sa uznáva na všetkých úrovniach, kde vláda, zamestnávateľia a pracovníci sa aktívne zúčastňujú na zabezpečovaní bezpečného a zdravého pracovného prostredia prostredníctvom systému definovaných práv, zodpovedností a povinností a kde je zásada prevencie daná najvyššia prioritou.

II. Cieľ

Článok 2

(1) Každý člen,⁴⁾ ktorý ratifikuje tento dohovor, podporí neustále zlepšovanie bezpečnosti a zdravia pri práci na predchádzanie pracovným úrazom, chorobám z povolania a úmrtiam rozvojom vnútroštátnej politiky, vnútroštátneho systému a vnútroštátneho programu pri konzultácii s najreprezentatívnejšími organizáciami zamestnávateľov a s najreprezentatívnejšími organizáciami pracovníkov.

(2) Každý člen prijme aktívne opatrenia na postupné dosiahnutie bezpečného a zdravého pracovného prostredia prostredníctvom vnútroštátneho systému a vnútroštátnych programov o bezpečnosti a zdraví pri práci, zohľadňujúc zásady upravené v príslušných dokumentoch Medzinárodnej organizácie práce (MOP) k podpornému rámcu pre bezpečnosť a zdravie pri práci.

(3) Každý člen pri konzultácii s najreprezentatívnejšími organizáciami zamestnávateľov a s najreprezentatívnejšími organizáciami pracovníkov pravidelne zvažuje, aké opatrenia by sa mohli prijať na ratifikáciu príslušných dohovorov MOP o bezpečnosti a zdraví pri práci.

III. Vnútroštátna politika

Článok 3

1. Každý člen podporí bezpečné a zdravé pracovné prostredie sformulovaním vnútroštátnej politiky.
2. Každý člen na všetkých príslušných úrovniach podporí a presadí právo pracovníkov na bezpečné a zdravé pracovné prostredie.
3. Každý člen pri formulovaní svojej vnútroštátnej politiky z hľadiska vnútroštátnych podmienok a praxe a pri konzultácii s najreprezentatívnejšími organizáciami zamestnávateľov a s najreprezentatívnejšími organizáciami pracovníkov podporuje základné zásady, akými je posúdenie rizík alebo nebezpečenstiev pri práci, potláčanie zdrojov rizík alebo nebezpečenstiev pri práci a rozvíjanie vnútroštátnej preventívnej kultúry bezpečnosti a zdravia, ktorá zahŕňa informácie, konzultáciu a odbornú prípravu.

IV. Vnútroštátny systém

Článok 4

1. Každý člen vytvorí, udržiava, progresívne rozvíja a pravidelne preskúmava vnútroštátny systém pre bezpečnosť a zdravie pri práci pri konzultácii s najreprezentatívnejšími organizáciami zamestnávateľov a s najreprezentatívnejšími organizáciami pracovníkov.
2. Vnútroštátny systém pre bezpečnosť a zdravie pri práci zahŕňa okrem iného:

- a) v prípade potreby zákony a predpisy, kolektívne zmluvy a akékoľvek iné príslušné dokumenty o bezpečnosti a zdraví pri práci,
  - b) úrad alebo orgán, alebo úrady, alebo orgány zodpovedné za bezpečnosť a zdravie pri práci ustanovené v súlade s vnútroštátnym právom a praxou,
  - c) mechanizmy na zabezpečenie dodržiavania vnútroštátnych zákonov a predpisov, zahŕňajúc systémy inšpekcie, a
  - d) opatrenia na úrovni podniku na podporu spolupráce medzi vedením, pracovníkmi a ich zástupcami ako nevyhnutný prvok preventívnych opatrení na pracovisku.
3. V prípade potreby vnútroštátny systém pre bezpečnosť a zdravie pri práci zahŕňa:
- a) vnútroštátny trojstranný poradný orgán alebo orgány zaoberajúce sa problematikou bezpečnosti a zdravia pri práci,
  - b) informačné a poradenské služby o bezpečnosti a zdraví pri práci,
  - c) poskytnutie odbornej prípravy v oblasti bezpečnosti a zdravia pri práci,
  - d) zdravotné služby pri práci v súlade s vnútroštátnym právom a praxou,
  - e) výskum o bezpečnosti a zdraví pri práci,
  - f) mechanizmus zberu a analýzy údajov o pracovných úrazoch a chorobách z povolania, zohľadňujúc príslušné dokumenty MOP,
  - g) ustanovenia o spolupráci s príslušnými systémami poistenia alebo systémami sociálneho zabezpečenia pokrývajúce pracovné úrazy a choroby z povolania a
  - h) podporné mechanizmy na progresívne zlepšovanie podmienok bezpečnosti a zdravia pri práci v mikropodnikoch, v malých a stredných podnikoch a v neformálnej ekonomike.
- V. Vnútroštátny program

Článok 5

1. Každý člen sformuluje, uplatňuje, monitoruje, hodnotí a pravidelne preskúmava vnútroštátny program o bezpečnosti a zdraví pri práci pri konzultácii s najreprezentatívnejšími organizáciami zamestnávateľov a s najreprezentatívnejšími organizáciami pracovníkov.
2. Vnútroštátny program:
  - a) podporí rozvoj vnútroštátnej preventívnej kultúry bezpečnosti a zdravia,
  - b) prispeje k ochrane pracovníkov odstraňovaním alebo minimalizáciou nebezpečenstiev a rizík vzťahujúcich sa na prácu v takom rozsahu, ako je to primerané a možné v súlade s vnútroštátnym právom a praxou, aby sa predchádzalo pracovným úrazom, chorobám z povolania a úmrtiam, a podporí bezpečnosť a zdravie na pracovisku,
  - c) sformuluje sa a preskúma na základe analýzy vnútroštátnej situácie so zreteľom na bezpečnosť a zdravie pri práci, zahŕňajúc analýzu vnútroštátneho systému pre bezpečnosť a zdravie pri práci,
  - d) zahrnie ciele, smery a ukazovatele pokroku a
  - e) podporí sa, ak je to možné, inými dopĺňajúcimi vnútroštátnymi programami a plánmi, ktoré pomôžu pri dosahovaní progresívne bezpečného a zdravého pracovného prostredia.
3. Vnútroštátny program sa obsérne publikuje a v maximálnom možnom rozsahu je podporovaný a uvedený do praxe najvyššími vnútroštátnymi úradmi.

VI. Záverečné ustanovenia

Článok 6

Tento dohovor nereviduje žiadne medzinárodné pracovné dohovory ani odporúčania.

Článok 7

Formálne ratifikácie tohto dohovoru sa oznámia generálnemu riaditeľovi Medzinárodného úradu práce na registráciu.

Článok 8

1. Tento dohovor zaväzuje len tých členov Medzinárodnej organizácie práce, ktorých ratifikácie zaregistroval generálny riaditeľ Medzinárodného úradu práce.
2. Dohovor nadobudne platnosť po dvanástich mesiacoch odo dňa, keď generálny riaditeľ zaregistroval ratifikácie dohovoru dvoma členmi.
3. Potom tento dohovor nadobudne platnosť pre ktoréhokoľvek člena po dvanástich mesiacoch odo dňa, keď sa jeho ratifikácia zaregistrovala.

Článok 9

1. Člen, ktorý ratifikoval tento dohovor, môže ho vypovedať po uplynutí desiatich rokov odo dňa, keď dohovor prvýkrát nadobudol platnosť, aktom oznámeným generálnemu riaditeľovi Medzinárodného úradu práce, ktorý túto skutočnosť zaregistruje. Takéto vypovedanie nadobudne platnosť rok po dni jeho zaregistrovania.
2. Každý člen, ktorý ratifikoval tento dohovor a ktorý nevyužije právo ustanovené v tomto článku vypovedať dohovor v priebehu roka nasledujúceho po uplynutí obdobia desiatich rokov uvedeného v predchádzajúcom odseku, bude viazaný dohovorom na obdobie ďalších desiatich rokov a potom dohovor bude môcť vypovedať v priebehu prvého roka každého nového obdobia desiatich rokov za podmienok ustanovených v tomto článku.

Článok 10

1. Generálny riaditeľ Medzinárodného úradu práce oznámi všetkým členom Medzinárodnej organizácie práce registráciu všetkých ratifikácií a vypovedaní, ktoré mu oznámili členovia organizácie.
2. Pri upovedomení členov organizácie o registrácii druhej ratifikácie, ktorá bola oznámená, generálny riaditeľ upozorní členov organizácie na dátum, od ktorého dohovor nadobudne platnosť.

Článok 11

Generálny riaditeľ Medzinárodného úradu práce oznámi generálnemu tajomníkovi Organizácie Spojených národov na registráciu podľa článku 102 Charty Organizácie Spojených národov úplné podrobnosti o všetkých ratifikáciách a vypovedaniach, ktoré zaregistroval.

Článok 12

Vždy, keď to Správna rada Medzinárodného úradu práce považuje za nevyhnutné, predloží generálnej konferencii správu o pôsobení tohto dohovoru a preverí vhodnosť zaradenia otázky revidovania dohovoru do programu konferencie.

Článok 13

1. Ak konferencia prijme nový dohovor, ktorý reviduje tento dohovor, potom ak nový dohovor neustanoví inak,
  - a) ratifikácia nového revidovaného dohovoru členom ipso iure⁵⁾ zahŕňa bezprostredné vypovedanie tohto dohovoru bez ohľadu na ustanovenia článku 9, ak a keď nový revidovaný dohovor nadobudne platnosť,
  - b) odo dňa, keď nový revidovaný dohovor nadobudne platnosť, tento dohovor prestane byť sprístupnený ratifikácii zo strany členov.
2. Tento dohovor ostane v každom prípade v platnosti v jeho terajšej forme a v terajšom obsahu pre tých členov, ktorí ho ratifikovali, ale neratifikovali revidovaný dohovor.

Článok 14

Anglické a francúzske znenia textu tohto dohovoru sú rovnako rozhodujúce.

Uvedený text dohovoru je pôvodný a riadne sa prijal v priebehu deväťdesiateho piateho zasadnutia Generálnej konferencie Medzinárodnej organizácie práce, ktoré sa konalo v Ženeve a bolo vyhlásené za skončené 16. júna 2006.

NA DÔKAZ TOHO sme pripojili svoje podpisy šestnásteho júna 2006:

prezident konferencie

ČESTMÍR SAJDA

generálny riaditeľ Medzinárodného úradu práce

JUAN SOMAVIA

Text dohovoru, ako je tu uvedený, je presnou kópiou pôvodného textu, ktorý podpísal prezident Medzinárodnej konferencie práce a generálny riaditeľ Medzinárodného úradu práce.

Overená, presná a kompletná kópia.

Za generálneho riaditeľa Medzinárodného úradu práce:

ANNE TREBILCOCK v. r.

právna poradkyňa Medzinárodného úradu práce

K oznámeniu č. 174/2010 Z. z.

CONVENTION 187**Convention of the International Labour Organization concerning
the Promotional Framework for Occupational Safety and Health No. 187 of the year 2006**

The General Conference of the International Labour Organization,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Ninety-fifth Session on 31 May 2006,

Recognizing the global magnitude of occupational injuries, diseases and deaths, and the need for further action to reduce them, and

Recalling that the protection of workers against sickness, disease and injury arising out of employment is among the objectives of the International Labour Organization as set out in its Constitution, and

Recognizing that occupational injuries, diseases and deaths have a negative effect on productivity and on economic and social development, and

Noting paragraph III(g) of the Declaration of Philadelphia, which provides that the International Labour Organization has the solemn obligation to further among the nations of the world programmes which will achieve adequate protection for the life and health of workers in all occupations, and

Mindful of the ILO Declaration on Fundamental Principles and Rights at Work and its Follow-Up, 1998, and

Noting the Occupational Safety and Health Convention, 1981 (No. 155), the Occupational Safety and Health Recommendation, 1981 (No. 164), and other instruments of the International Labour Organization relevant to the promotional framework for occupational safety and health, and

Recalling that the promotion of occupational safety and health is part of the International Labour Organization's agenda of decent work for all, and

Recalling the Conclusions concerning ILO standards-related activities in the area of occupational safety and health – a global strategy, adopted by the International Labour Conference at its 91st Session (2003), in particular relating to ensuring that priority be given to occupational safety and health in national agendas, and

Stressing the importance of the continuous promotion of a national preventative safety and health culture, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to occupational safety and health, which is the fourth item on the agenda of the session, and

Having determined that these proposals shall take the form of an international Convention;

adopts this fifteenth day of June of the year two thousand and six the following Convention, which may be cited as the Promotional Framework for Occupational Safety and Health Convention, 2006.

I. DEFINITIONS

Article 1

For the purpose of this Convention:

- (a) the term “national policy” refers to the national policy on occupational safety and health and the working environment developed in accordance with the principles of Article 4 of the Occupational Safety and Health Convention, 1981 (No. 155);
- (b) the term “national system for occupational safety and health” or “national system” refers to the infrastructure which provides the main framework for implementing the national policy and national programmes on occupational safety and health;
- (c) the term “national programme on occupational safety and health” or “national programme” refers to any national programme that includes objectives to be achieved in a predetermined time frame, priorities and means of action formulated to improve occupational safety and health, and means to assess progress;
- (d) the term “a national preventative safety and health culture” refers to a culture in which the right to a safe and healthy working environment is respected at all levels, where government, employers and workers actively participate in securing a safe and healthy working environment through a system of defined rights, responsibilities and duties, and where the principle of prevention is accorded the highest priority.

II. OBJECTIVE

Article 2

1. Each Member which ratifies this Convention shall promote continuous improvement of occupational safety and health to prevent occupational injuries, diseases and deaths, by the development, in consultation with the most representative organizations of employ-

ers and workers, of a national policy, national system and national programme.

2. Each Member shall take active steps towards achieving progressively a safe and healthy working environment through a national system and national programmes on occupational safety and health by taking into account the principles set out in instruments of the International Labour Organization (ILO) relevant to the promotional framework for occupational safety and health.

3. Each Member, in consultation with the most representative organizations of employers and workers, shall periodically consider what measures could be taken to ratify relevant occupational safety and health Conventions of the ILO.

III. NATIONAL POLICY

Article 3

1. Each Member shall promote a safe and healthy working environment by formulating a national policy.

2. Each Member shall promote and advance, at all relevant levels, the right of workers to a safe and healthy working environment.

3. In formulating its national policy, each Member, in light of national conditions and practice and in consultation with the most representative organizations of employers and workers, shall promote basic principles such as assessing occupational risks or hazards; combating occupational risks or hazards at source; and developing a national preventative safety and health culture that includes information, consultation and training.

IV. NATIONAL SYSTEM

Article 4

1. Each Member shall establish, maintain, progressively develop and periodically review a national system for occupational safety and health, in consultation with the most representative organizations of employers and workers.

2. The national system for occupational safety and health shall include among others:

- (a) laws and regulations, collective agreements where appropriate, and any other relevant instruments on occupational safety and health;
- (b) an authority or body, or authorities or bodies, responsible for occupational safety and health, designated in accordance with national law and practice;
- (c) mechanisms for ensuring compliance with national laws and regulations, including systems of inspection; and
- (d) arrangements to promote, at the level of the undertaking, cooperation between management, workers and their representatives as an essential element of workplace-related prevention measures.

3. The national system for occupational safety and health shall include, where appropriate:

- (a) a national tripartite advisory body, or bodies, addressing occupational safety and health issues;
- (b) information and advisory services on occupational safety and health;
- (c) the provision of occupational safety and health training;
- (d) occupational health services in accordance with national law and practice;
- (e) research on occupational safety and health;
- (f) a mechanism for the collection and analysis of data on occupational injuries and diseases, taking into account relevant ILO instruments;
- (g) provisions for collaboration with relevant insurance or social security schemes covering occupational injuries and diseases; and
- (h) support mechanisms for a progressive improvement of occupational safety and health conditions in micro-enterprises, in small and medium-sized enterprises and in the informal economy.

V. NATIONAL PROGRAMME

Article 5

1. Each Member shall formulate, implement, monitor, evaluate and periodically review a national programme on occupational safety and health in consultation with the most representative organizations of employers and workers.

2. The national programme shall:

- (a) promote the development of a national preventative safety and health culture;
- (b) contribute to the protection of workers by eliminating or minimizing, so far as is reasonably practicable, work-related hazards and risks, in accordance with national law and practice, in order to prevent occupational injuries, diseases and deaths and promote safety and health in the workplace;
- (c) be formulated and reviewed on the basis of analysis of the national situation regarding occupational safety and health, including analysis of the national system for occupational safety and health;
- (d) include objectives, targets and indicators of progress; and
- (e) be supported, where possible, by other complementary national programmes and plans which will assist in achieving progressively a safe and healthy working environment.

3. The national programme shall be widely publicized and, to the extent possible, endorsed and launched by the highest national authorities.

VI. FINAL PROVISIONS

Article 6

This Convention does not revise any international labour Conventions or Recommendations.

Article 7

The formal ratifications of this Convention shall be

communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration.

Article 8

1. This Convention shall be binding only upon those Members of the International Labour Organization whose ratifications have been registered with the Director-General of the International Labour Office.

2. It shall come into force twelve months after the date on which the ratifications of two Members have been registered with the Director-General.

3. Thereafter, this Convention shall come into force for any Member twelve months after the date on which its ratification is registered.

Article 9

1. A Member which has ratified this Convention may denounce it after the expiration of ten years from the date on which the Convention first comes into force, by an act communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration. Such denunciation shall not take effect until one year after the date on which it is registered.

2. Each Member which has ratified this Convention and which does not, within the year following the expiration of the period of ten years mentioned in the preceding paragraph, exercise the right of denunciation provided for in this Article, will be bound for another period of ten years and, thereafter, may denounce this Convention within the first year of each new period of ten years under the terms provided for in this Article.

Article 10

1. The Director-General of the International Labour Office shall notify all Members of the International Labour Organization of the registration of all ratifications and denunciations that have been communicated by the Members of the Organization.

2. When notifying the Members of the Organization of the registration of the second ratification that has been communicated, the Director-General shall draw the attention of the Members of the Organization to the date upon which the Convention will come into force.

Article 11

The Director-General of the International Labour Office shall communicate to the Secretary-General of the United Nations for registration in accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations full particulars of all ratifications and denunciations that have been registered.

Article 12

At such times as it may consider necessary, the Governing Body of the International Labour Office shall present to the General Conference a report on the working of this Convention and shall examine the desirability of placing on the agenda of the Conference the question of its revision.

Article 13

1. Should the Conference adopt a new Convention revising this Convention, then, unless the new Convention otherwise provides:

- (a) the ratification by a Member of the new revising Convention shall ipso iure involve the immediate denunciation of this Convention, notwithstanding the provisions of Article 9 above, if and when the new revising Convention shall have come into force;
- (b) as from the date when the new revising Convention comes into force, this Convention shall cease to be open to ratification by the Members.

2. This Convention shall in any case remain in force in its actual form and content for those Members which have ratified it but have not ratified the revising Convention.

Article 14

The English and French versions of the text of this Convention are equally authoritative.

The foregoing is the authentic text of the Convention duly adopted by the General Conference of the International Labour Organization during its Ninety-fifth Session which was held at Geneva and declared closed the sixteenth day of June 2006.

IN FAITH WHEREOF we have appended our signature this sixteenth day of June 2006.

The President of the Conference

ČESTMÍR SAJDA

The Director-General of the International Labour Office

JUAN SOMAVIA

The text of the Convention as here presented is a true copy of the text authenticated by the signatures of the President of the International Labour Conference and of the Director-General of the International Labour Office.

Certified true and complete copy,
For the Director-General of the International Labour Office:

ANNE TREBILCOCK s. m.

Legal Adviser of the International Labour Office

- 1) Anglický text tohto dohovoru používa výraz „workers“ – „pracovníci“. Zákoník práce – zákon č. 311/2001 Z. z. v znení neskorších predpisov používa výraz „zamestnanci“ a nepoužíva výraz „pracovníci“. Na základe prijatých záverov výboru pre pracovný pomer na 91. zasadnutí Generálnej konferencie Medzinárodnej organizácie práce v júni 2003 v Ženeve sa okrem iného uvádza v 1. odseku – výraz „zamestnanec“ je právny výraz označujúci osobu, ktorá je zmluvnou stranou určitého druhu právneho vzťahu, ktorý sa bežne označuje ako pracovný pomer. Výraz „pracovník“ je širší výraz, ktorý sa môže aplikovať na akéhokoľvek pracovníka bez ohľadu na to, či je, alebo nie je zamestnancom.
- 2) Deklarácia o cieľoch a zámeroch Medzinárodnej organizácie práce prijatá vo Filadelfii 10. mája 1944, ktorej text tvorí prílohu k Ústave Medzinárodnej organizácie práce.
- 3) V praxi Medzinárodnej organizácie práce sa popri názve „Generálna konferencia Medzinárodnej organizácie práce“ používa aj skrátený názov „Medzinárodná konferencia práce“.
- 4) Členský štát Medzinárodnej organizácie práce.
- 5) Z moci dohovoru – ako vyplýva zo samotného dohovoru.

